

Neznámý mluvčí 1

My jsme spolu pane doktore, mluvili naposledy.

Neznámý mluvčí 2

Před čtyřmi lety zhruba den poté, co jste opustil Ústavní soud. A tehdy jste mi řekl, že se cítíte, co jí kůl a nevíte, přiznám se, že vozíků a jim říkal se tam Afriku Leem, a tak se ptám, jestli se free cool AN cítíte i po čtyřech letech bez Ústavního soudu.

Neznámý mluvčí 3

Musím říct, že se přesně naplnila tato moje představa, řekl bych, že advokát život je život velice pestrém, obzvlášť pokud pojme tu advokacii z pohledu generální praxe řadového advokáta, takže já v podstatě jsem se vrátil po 10 let tam, odkud jsem odešel, a tak, jak je to chvílemi během té služby u Ústavního soudu scházelo, tak si to teďko nesmírně užívám.

Neznámý mluvčí 2

Ale řekněte upřímně, pokud dojde, nemrzelo vás, že vlastně tak vysoké prestižní super prestižní právnické pozice vlastně nejvýš už jste byl, takže.

Neznámý mluvčí 1

Jdete jenom vlastně někam do méně.

Neznámý mluvčí 2

Důležitých prostor pro stát myslím.

Neznámý mluvčí 3

Já si myslím jednak, že v podstatě ten můj pád nebyl úplně tak zprudka, já jsem na to byl připraven, těšil jsem se na to, řekl bych, že zase jsou prostě různé země různé končiny, kde se na někoho, kdo byl v takové funkci, jako jsem byl já hledí k určitému respektu, a to třeba v pozoru v té radě evropských advokátních komor, kde kolegové všichni vědí, že sám bývalý ústavní soudce, tak mám štěstí, že když se přihlásím, řeknu něco k nějaké tématice, zejména pak třeba nějaké ochrany lidských práv a podobně, takže mě poslouchají respektu a občas řeknu, on Stanislav možná má pravdu, takže to je ta velká výhoda, že člověk s sebou pořád ještě dnes se tu stopu, která na něm zůstala u toho Ústavního soudu.

Neznámý mluvčí 2

Ale teď bez ohledu na to, jak dobrý jste advokát v čele jakých komor stojíte těch funkcí máte celou řadu. Je to přece jen prostě kvalitativně něco jiného tím svým hlavním posláním než býti ústavním soudcem, tak bez ohledu na to, že jste se na to připravoval, věděl jste, že skončíte. Také mrzelo vás to, že už najednou tam jste.

Neznámý mluvčí 3

Víte, ono já vám řeknu, to mám trochu komplikované. Já kdybych se rozváděl, jako že to neudělám, tak bych byl přesně ten, který by do roky těžce snášel to, že se rozvedl, takže já třeba, když jsem odešel k Ústavnímu soudu advokacie, tak jsem mívával tak 3 roky jsem, že se mně zdálo, jak mě vyhodili od jednání u soudu. Řekli

mi, vy tady nemáte co dělat, protože nejste advokát a mě to v tom snu strašlivě draho pilu, no a teď je to zase takové, že samozřejmě to prvé období tak něco umíte, máte nějaké návyky, takže jsem samozřejmě ostře sledovat, co dělá Ústavní soud a říkal jsem si, no tak tohle jsem měl líbí. Tohle se mně nelíbí, měl jsem pocit, jako by tam byla jsem tam už nebyl, ale postupem doby v podstatě tak jako tehdy před těmi Ježíš 14 lety vyprchala ta advokacie, tak v podstatě teďko postupně vyprchalo i to ústavní soudnictví, takže já už jsem teďko zase tím řadovým spokojeným advokátem musím říct, že v pozoru jednu věc, že třeba kolegové, kteří 10 let neměli tu možnost být jistě izolaci, což ten soud určitě přináší, tak mají pocit, že klienti rozčilují a že vlastně by to nejradši dělali tu advokacii bez nich. A i já naopak maxim těch 10 let byl takhle v podstatě. Vy.

Neznámý mluvčí 2

Jste pak začne ve skutečné rozčilování.

Neznámý mluvčí 3

Moře taky tak jsem zase rád, že jsem byl sítěmi sleduje.

Neznámý mluvčí 2

My se určitě, já vám totiž moc nevěřím, že už se nezajímáte o to, co se děje na dnešním Ústavním soudu, takže k tomu chci říct, že se ještě vrátíme, když porovná té ne, pane doktore, zodpovědnost, kterým, kterou měl ústavní soudce a zodpovědnost, kterou má advokát, tak je to dnes něco, co vám opravdu dovolí prostě lépe snáze dýchat.

Neznámý mluvčí 3

Ta odpovědnost toho advokáta, řekl bych, je daleko plastičtější a je to samozřejmě, aby na nová záležitost, protože v podstatě nastane situace, že si v půlnoci řeknete Ježíš Maria neskončila ta lhůta už včera, nebo vám někdo zavolá do chvíle, kdy máte idylku a najednou všechno zcela převrácený, takže samozřejmě já jsem ten advokát, který dělá trochu tu chybu, se sžívá se svými klienty, to by neměl, ale v podstatě před.

Neznámý mluvčí 2

Základní poučka, že nesmí.

Neznámý mluvčí 3

Hrát se tomu ale film Fest celá léta, což v advokacii dělat, bohužel marně bránit, takže z tohotohletoho hlediska bych řekl, že si tu odpovědnost uvědomuju daleko každodenně a běžně, zatímco u toho Ústavního soudu v podstatě jsem to měl soustředěné do těch chvil, kdy jsme měli buďto zasedání senátu nebo zasedání pléna, vlastně, věděl jsem, že poté, co tam se třeba pohádáme, takže zase budu mít prostě před 23 dny situaci, že si budu jenom číst a nebudu se tak muset ohňů.

Neznámý mluvčí 2

Říká emeritní ústavní soudce Stanislav Balík, který je mým dnešním hostem, tedy hostem Českého rozhlasu plus. Platí, tedy, že přes ty miliony svých aktivit, které máte a jejich opravdu celá řada, takže ne to sevření, které je uvnitř váš sevření úplně jiného typu, než jste mívál na Ústavním soudu.

Neznámý mluvčí 3

Já myslím, že, nikoliv, ono já už, když jsem na ten Ústavní soud šel, tak jsem si uvědomoval, že vlastně

jediném mým klientem tehdy jsem řekl, bude spravedlnost, a to je v podstatě, takže dneska k té spravedlnosti přibíráme i k další klienty. A já vlastně celý život sedím na více židlích, čili i na tom Ústavním soudu jsem k tomu prostě učil, psal jsem, věnoval jsem se jiným věcem, takže v tomto směru se dá říct, že zase naopak advokacie má jistou výhodu, že mohu daleko víc prostě obzvlášť dnešní době úřadovat z domova nebo prostě mohu se zorganizovat čas. Loeb.

Neznámý mluvčí 2

Mimochodem víte, jaké jste měl plány v advokacii před těmi čtyřmi lety, když jsme spolu mluvili naposledy, to byly vy jste měl obavu, jestli budete mít dostatek klientů kvůli svému pohledu na to, co má dělat advokát. Já jsem se pokusila tu najít. Vy jste řekl, asi bude mít méně klientů, protože jim budu od samého začátku, když to nebude mít cenu říkat, že to nemá cenu, aby si ty své vztahy urovnali a ne se soudili. Držíte se tam?

Neznámý mluvčí 3

Tak musím říct, že mám jednu krásnou vzpomínku, jak přišel klient, který chtěl, abych mu posoudil nějakou dlouhatánské svou rozsáhlou věc, řekl mu, jaký bude další postup, co by se s tím dalo dělat a jsem se s ním dohodl, že tedy týden přijde a on se omluvil poslal paní, která měla převzít vzkaz, co se bude dít dále. A já jsem řekl paní nezlujte, já jsem si to přečetl, ale tady je nejhorší to, že tím se fakt už teď nedá nic dělat, protože tam, kde by se možná něco bývalo, dalo dělat, tak už je po lhůtě, a to ostatně už nejde, načež paní se rozzářila, řekla Ježíš, děkuju vám, zase budeme normálně žije on chtěl slyšet od někoho, jako jste vy, tak jak jste mě teda udělal největší ránu lidstvo tak.